Misna slavlja i župni oglasi

Uskrsni poned. 6. 4.	**10.00 OŠTARIJE:** + Katica Žilić (8. dan); Damir Cazin. **12.00 VOJNOVAC:** +ob.Bartulović;Vuk, Lovrić, Cica; Nemast; Jakešević; Mijatović; Pilić; Jurić i duše u čistilištu
Uskrsni utorak, 7. travnja *Uskrsna srijeda, 8. 4.*	**20.00 VOJNOVAC: Pobožnost 13. utoraka Sv. Anti** **18.30** Po nakani (al) **18.30** Po nakani (al)
Uskr. četvrtak, 9. 4. *Uskrsni petak, 10. 4.*	**18.30** Dragan i Milan Mihaljević **18.30** Na čast Predragocjene Krvi Kristove
Uskrsna subota, 11. travnja	**18.30** + podmaršal Mihovil Mihaljević; Josip i Ljubica Franjković; Josip, Anka i Katica Belančić; Dragica i Nikola Prebeg Francikovi; Janja i Joso Sudarić
12. travnja ***MALI USKRS***	**10 SVETIŠTE: Misa za narod** **12 CEROVNIK:** + Franjka i ob. Kolić; Anka Belobrajdić (zbor) **17 SKRADNIK:** + Veronika (30. dan) i Vladimir Pađen

1. XV. VODIČKI FESTIVAL ŽUDIJA - održava se u mjestu Mlinište, na Uskrsni ponedjeljak, 6. travnja 2015. **Šime Strikoman,** redatelj festivala prvi put je ove godine na Vodički festival Žudija pozvao i članove **DVD Oštarije**. Ovo je prvo vatrogasno društvo iz Hrvatske vatrogasne zajednice (HVZ) koje sudjeluje na ovom Festivalu koji se odžava po 15. put. Čestitam našim vatrogascima i osobito g. **Antonu Božičeviću** na angažmanu.

3. UTORAK Sv. ANTI – molitva krunice Sv. Ante na Vojnovcu u 20 h.

4. ŽUPNA KATEHEZA – za sve vjeroučenike je u srijedu krunica i misa.

5. KRUNICA u obitelji – ovog tjedna pozivam sve obitelji na obrede u crkvu.

6. MISE – nismo više u mogućnosti imati više misnih nakana u jednoj misi.

7. U POVODU 90. obljetnice smrti podmaršala Mihovila Mihaljevića služit će se u Svetištu Sv. Misa za pokoj njegove duše u subotu, 11. travnja u 18.30 sati.

8. OBITELJSKO HODOČAŠĆE – na Trsat je u nedjelju, 19. travnja i Drugi susret hrvatskih katoličkih obitelji. Cijena puta 50 kn po osobi, a za djecu put je 25 kn.

9. HVALA svima za pomoć u Velikom tjednu u župnim ili filijalnim zajednicama. U svojoj dvadeset i jednoj godini svećeništva ovo je prvi put da na Veliku četvrtak – Dan Euharistije ili Posljednje večere nisam na misi imao Zbor apostola.

10. PJEVAČI – su pozvani na jednodnevni biskupijski susret pjevača u subotu, 11. travnja. Susret će se održati u Senju. Javite se voditeljima zborova svi koji želite ići.

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; *e-mail:**www.zupa-ostarije.com***

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 ● 098-887-044 ● pop.ante@gmail.com

5. travnja 2015. ● USKRS ● God. VI. ● br. 14 (240)

Što znači uskrsnuće?

Uskrsnuće je "život ljubavi koja je jača od smrti". Tako je to izrazio papa Benedikt XVI. U Pjesmi nad pjesmama kaže se: "Ljubav je jaka kao smrt." Smrt nju ne može ubiti. Snažno protivljenje! Ljubav ipak trajno umire. Kamo god pogledamo, gasi se ljubav, koju su ljudi jedni drugima prisegnuli zauvijek. Ništa ne ostaje od žarke prisege i zakletve. Još gore: ljubav ne samo da je ohladnjela, nego je prešla u mržnju i to strastvenu.

I gdje je ljubav sačuvana, gdje ostaje vjerna, kroz protivštine, tu dolazi smrt i raskida savez. Gdje ostaje pobjeda ljubavi nad smrću? Odgovor daje današnje jutro. Bilo je "rano ujutro" kad je jedna žena u suzama i žalosti pošla na grob, u kojem je prekjučer sva njezina nada, ljubav njezinoga života pokopana: Isus iz Nazareta. Odgovor je dobila na grobu. Jer grob je bio prazan. On, kojeg je tražila, više nije bio tu. Nestalo je njegovo tijelo. Dvojica daljnjih svjedoka vidjeli su to, Petar i Ivan: grob je prazan, on nije tu. To još nije odgovor. On sam ga daje. Pokazuje se. Iznenada je tu. On živi. Nije jednostavno vratiti se u život. On je uskrsnuo! Oni su ga vidjeli, toga su svjesni. Nikakva prijevara, obmana, nikakav san: stvarno i uistinu je uskrsnuo! To oni tvrde. To svjedoče. Vidjeli su ga – i vjeruju, to je istina. Nikakva umišljenost.

A mi? Mi možemo "samo" vjerovati! To kažemo u vjerovanju, da vjerujemo u uskrsnuće. U Isusovo uskrsnuće na uskrsno jutro, i u naše uskrsnuće u "posljednji dan". Drugi pristup kao vjernici mi nemamo. Tko nam kaže da to nije pobožna prijevara, sumnjiva želja? Kako želimo "dokazati", da uskrsnuće stvarno pobjeđuje smrt? "Dokazati" ne možemo. Ali mnoge upute govore o tome. "Daj mi jednoga zaljubljenoga, jednoga koji ljubi, i on će to razumjeti", kaže sv. Augustin. Nijedna prava ljubav ne želi umrijeti. Ona se ne miri s time, da je "sve propalo".

Zašto tako jako boli, ako je ljubav prezrena i nogama zgažena? Jer ona nije za smrt. Jedva je to netko znao bolje od Marije Magdalene. Ona se jednostavno ne može pomiriti sa smrću svoga Rabunija, svoga učitelja. Ne zato kao da bi ona bila njegova ljubavnica kako se to često tvrdi, nego jer je ona kod njega našla ljubav, onoga koji je nju prihvatio, kojeg je ona dugo tražila u svome životu.

Danas slavimo pobjedu života nad smrću. Smrt nema posljednju riječ. Jer Krist je uistinu uskrsnuo! – SRETAN USKRS - ALELUJA! *Fra Jozo Župić*

Misa posvete ulja u gospićkoj katedrali

(Gospić, 1. 4. 2015.) - U srijedu 1. travnja u katedrali Navještenja BDM u Gospiću okupili su se svećenici s prostora Gospićko-senjske biskupije u 10.30 na misi posvete ulja. Svećenici su tom prilikom obnovili svoja obećanja dana na svećeničkom ređenju a predstavnici župa prinijeli su svoje priloge skupljene u korizmenoj akciji "Misereor" za potrebe funkcioniranja središnjih ustanova biskupije. Biskup je na misi posvetio krizmano ulje i ulje kojim se mažu bolesnici u sakramentu bolesničkog pomazanja. Misu je liturgijskom glazbom animirao katedralni zbor pod ravnanjem vlč. Josipa Šimatovića.

Na misi na kojoj su svećenici bili brojniji od vjernika laika, jer je bio radni dan, biskup Bogović se podsjetio na 15 godina biskupije i svoje biskupske dužnosti: „ Već petnaesti put govorim odavde kao biskup ordinarij svećenicima Gospićko-senjske biskupije na naš svećenički dan. Do mala navršit će ova Biskupije 15 godina svoga života. Sada kada smo većinom svi ovdje, pokušajmo pred Gospodinom razmišljati o prijeđenom putu.

Možemo sa zadovoljstvom ustvrditi da su proradile sve nužne biskupijske strukture, da je završena obnova ratom porušenih crkava, da smo obnovili neke župe koje su još u drugom svjetskom ratu uništene. Najviše našom zaslugom izgrađen je na našem području i svehrvatski projekt Crkve hrvatskih mučenika na Udbini. Sudjelovali smo s četvrtinom troškova u izgradnji te Crkve. Bili bismo zadovoljni kada bismo s tolikim troškovima mogli dovršiti projekt za Plitvice, pastoralni centar koji je izgrađen i crkva koja još čeka. Dakako, nisu one tri četvrtine pale bez truda u krilo. Trebalo se dobro oznojiti da se skupe sredstva po domovini i inozemstvu. Ali zato je bila veća radost kad je projekt zaživio. Nije vrijednost samo u građevini nego i onom vjerničkom i nacionalnom duhu koji je obuzimao ljude širenjem ideje u toj crkvi.

Pred 15 godina ovdje u blizini, u parku, zaključio sam svoju prvu propovijed kao prvi biskup Gospićko-senjske biskupije ovim riječima: Htio bih na kraju reći da ću svim silama nastojati da zažive u novoj Biskupiji tzv. koncilske strukture. tj. da na razini Biskupije važnu ulogu imaju vijeća: prezbitersko, laičko i pastoralno; da na razini župa ne samo da postoj, nego da u duhu Koncila proradi župno pastoralno vijeće. Neka svi župnici već sada znaju da će jedno od prvih mojih pitanja biti: Kako radi župno pastoralno vijeće?

Kada nakon petnaest godina pogledamo što se i koliko od rečenoga pokrenulo, raslo i naraslo do zrelosti, rađaju se osjećaji radosti i tuge. Radosti jer se u našim župnim stanovima osjeća veća živost, vrzmanje suradnika, dogovaranje, podjela zadataka; osjećaš kad u taj krug uđeš na pastoralnom pohodu ili vizitaciji da se tu nešto lijepoga zbiva, da se formiralo jezgro žive zajednice koje svojom skrbi pokriva i liturgiju i razna vijeća, koje znade svaki zakutak župnog stana, i potreba cijele župe. Ne samo da će podmetnuti leđa za potrebe vezane uz crkvu i župni stan, nego će osjetiti i potrebu onih rubnih u vjeri i u životnim nevoljama. Tu se posjećuju stari, bolesni, siromašni, tu se piše i fotografira, planira i zajednički radi. Obično na kraju osjetimo da je bilo premalo vremena na raspolaganju da se sve još

bolje posloži. Osjeti se u zajednici neko strujanje radosti i zadovoljstva. A i biskupu je drago kad sretne svećenika koji svoju radost nalazi u tome da je dijeli i daruje drugima.

Tuga je kad dođeš negdje gdje ne radi ni pastoralno ni ekonomsko vijeće, gdje ni u župnom stanu ni u crkvi ne sretneš nikoga osim župnika; jedino primijetiš da se netko prikrao s loncem i ručkom. Ali brzo ispari jer osjeća kao da je ne tuđem terenu. Drugdje se sretneš sa skupininom ljudi, ali oni se inače ne sastaju jer ne dobivaju izvan župe novac da se nešto može za župu učiniti. Čemu onda sastanci!? Inače Biskupija bi – po njima - trebala servisirati svaku župu i svaku rupu na zgradama. Oni sami ništa ne mogu. Širi se osjećaj poput onoga u Cesarićevoj „mrtvoj luci" u kojoj se na jarbole razne zastave vješaju, ali lađe i dalje stoje. Osjeća se nedostatak zajedničkog rada kroz vijeća. Nema ni uspjeha. I razumijem onda nezadovoljstvo svećenika. Žao mi je što za veliku muku malo dobivaju od one radosti koju svećenička služba nudi.

Dakako da su brojniji oni pozitivni primjeri, toliko brojniji da ove druge ne bi trebalo ni spominjati, ali u duhu svoje nastupne propovijedi, vjerujte da me pitanje rada i nerada župnih vijeća jako uzbuđuje i uznemiruje. Onaj koji je pred 15 godina postavio sebi rad koncilskih struktura kao prvotni zadatak, i ne može danas drukčije razmišljati i govoriti.

Pokojni Petar Butković ostao je poslije drugog svjetskog rata sam u cijelom Udbinskom dekanatu. Kad su ga nagovarali da se i on povuče, jasno je odgovarao: Ovdje treba ostati i biti svećenik, ovdje treba svećenik biti. Ovdje ni u naše vrijeme nije lako, ali i pored toga uz to ostati i biti i ovdje je mnogo toga i učinjeno. Ovdje je napravljen veliki iskorak naprijed i za Crkvu i za narod. Glavni teret ponio je ovaj prezbiterij koji se nalazi ovdje u crkvi. Što je za svaku pohvalu. Vjerujem da ćete razumjeti upravo danas ovaj moj pogled na ono što sam stavio kao zadatak prije 15 godina.

Nakon mise je u biskupskom ordinarijatu u ime svećenika mons. mr.Tomislav Rogić je čestitao biskupu Bogoviću vazmene blagdane. *(Z. Ranogajec)*